

om kõkkolõdu ehk kattest renni wisi wâljakaiwetu lahhaš, polist kõo witsuga kõkkokâantu. Kõrsta sisse lastas ûmbrezõri ohhertiga alla otsast kuhja pâni ni paljo mulke, kui waja om, et tos kartohwli kuhjast kõrsta läbbi wöip wâlja-minna. Sis puistetas kartohwlid kuhja-wisi kõrsta ûmbrel üles, ent mitte ennamb kui kolm ehk nelli jalga korruta, muido lätwa kartohwli kuhjan kumas. Kui kuhhi walmis om, sis kattetas temma ûmbrezõri piika olgiga ehk nappaga kinni, ent ei mitte pakult, enge phukselt. Om ilm selge, lämmi nink tahhe, sis wöetas pâiwa aigo nappo-katte pâält ârra nink lûwwas kuhhi lakja, et neid kartohwlid wöip wâljaforjata, mes halwas omma jânu. Õses kattetas kuhhi seddasamma-wisi jâlle kinni. Nida jâva kuhja omma kerge kättega saisma, seni kui peljata om, et halla tullep, sis pantas õses ennamb nappa ehk piika olgi ûmbre, mes pâiwa aigo jâlle ârrawöetas, kui hâilm om. Jõwwap jo talwine aig kätte nink kânap ilm kûlmale, ni et jo ea wee pâle tullep, sis sünnes kuhja otsani kinni-panna. Se tarvis wöetas hââd versket kuiwa nappa ehk piika olgi, nink pantas jalla padjuta pâle nink ûmbre, nink mattetas ûmbrezõri mullaga jalla padjuta kinni. Et ka pâält kõrsta läbbi nink alt hao läbbi kûlm mannu ei sa, sis pantas kõrsta ots olle-tuustiga kinni nink sõksutus sitta hao-wihhu otse ette. Lâtwa talwel isma pehmes nink tullep silla, sis wöetas kõrsta wallale, et tos wöip läbbi-minna, ent pantas seddamaid jâlle kinni, kui ilm wâstfest kûlmale lõpp.

Kel paljo kartohwlid om hoita, nink ei tahha mitto kuhja tetta, se pandko neid rôuke, ni kui keswa-rõuge omma, ent maddalamba. Kartohwli rõuge tettas seddawârki. Eesmâlt kaiwetas krawi, weidi piikkembalt, kui rõuge tahhetas tetta, nink kattetas riisti kuiwa hao-wihkega kinni, et kartohwli ei jõse läbbi, ent tuul parrajalt läbbi-kâüp. Kes krawi ei tahha kaiwada, se pandko hao-wihho nisamma mulla pâle mabba, nink, et kartohwli alt tuul wöip läbbi-kâwva, sis sâetas hao pâle, ni piikalt, kui rõuge saap,

kats reddelit, mes nappaga ehk haoga omma läbbipalmitu, kattuse-wisi kollo nink keudetas pâält kinni, et kartohwli kattuse-harjast läbbi ei sa. Kui sel wissi ne paiga, kohhe kartohwlid rôuke tahhetas panna, omma sâetu, et tuul, kats krawist wai reddeli alt, hâste wöip läbbi-kâwva, sis pantas ka sija eggatette sâsse pâle sârane-samma kõrsta üles, kui kuhja keskel peap ollema, nin pâle to puistetas kartohwlid rõugewissi pâle, ent ei mitte forgembas kui nelli jalga korruta kõrsta pohjast arvata. Omma kartohwli sel wissi rôuke pantu, sis kattetas mõllembi poli kergeste kuiwa piika olgi pâle, ent kui tahhe ilm om, jâtetas harri weel wallale. Tullep kûlm talwine ilm, sis mattetas rõuge nisamma olgiga nink mullaga kinni, kui kuhja kinni-mattetas, kõrstanale pantas tuust ette, nink kogreddeli otsa wallal omma nink hao-wihho otsa kartohwli alt wâlja-tulleswa, sõkkutas sitta etta, nink krawi otsa pantas ka sittaga kinni.

Lâtwa talwel isma liig kûlmas, sis om waja rõugid pohja poolt kuse haoga ehk sittaga katta, nink kewwaja pole peap neid lõune poolt nisamma kuse haoga ehk sittaga kinnimatma, et pâiwi ei wõi mulda pâält ârrasulatada.

Kes sel wissi omme kartohwlid ülle talive jõwwap piddada, se wöip lota, et nemma seemnes kõlbava, fest et ta suggise neid saggede wöip läbbikaija nink riklutuid wâljaforjata, mes keldren ehk hawwan ei olle wõimalik, kui sinna ni hâste mannu ei sa, nink kuhjan ehk rõugen tuul hâste läbbikâüp nink kartohwlil ei lasse kumas minna.

Neist kartohwlist, mes wõtmise man lõitas rikluti ollewat, wöip, kui neid ârra-mõstas nink wâitsega pohhastas, târklist nink jahhu saija. Kuis târklist tettas, sedda wöiv holikas perrenaine mõisan oppi. Ent jahhu saap sedda-wisi. Kartohwlid kedetas nink koritas ârra nink lastas õse ussen ârrakûlma. Kui nemma läbbi ja läbbi omma kanges kûlmanu, sis pantas neid lämmen tarren ehk pâiwa paisten sullama, puistetas puhta kotti nink pan-